

været Genstand for Omtale og som er et af de Punkter, hvor jeg synes, at Sagens Banfælselighed ligger. Jeg kommer naturligvis væsentligst til at se det fra et Kjøbenhavnst Synspunkt, men de samme Banfælseligheder ere til Stede i Købstæderne, og mine Bemærkninger ville ogsaa gælde disse.

Bed saaledes at nævne Kjøbenhavn skal jeg i Modsetning til de Ord, som nys faldt fra et æret Medlem for Kjøbenhavn (C. C. Andersen) udtale, at mit Blik paa denne Sag i Modsetning til hans er det, at vi gavne Kjøbenhavn bedst, hvis vi kunde virke til, at der i Kjøbenhavn kun var et begrænset Antal Beværtningssteder, at disse vare af god Beskaffenhed i lokal Henseende og paa gode Hænder. Jeg fremhæver disse tre Punkter sammen, thi jeg vilde saa gerne vinde ogsaa den Mand, der talte, og de Mænd, der dele Anstuelser med ham, for det Syn, jeg har i saa Henseende; det bunder ogsaa i virkelig Interesse for de Klasser, som han ved sine Udtalelser væsentlig havde for Øje. Jeg hørte vel, at han fremdrog Hensynet til de rejsende, men jeg tror dog, at Hensynet til Hotel-ler og lignende Forretninger spiller en mindre Rolle her; det kommer ikke særlig frem ved de Overvejelser, som her ere Genstand for vore Tanker. Det, det gælder om her, er at Byen i det hele taget er forsynet med Beværtningssteder af en forsvarlig Karakter. Det ærede Medlem har ganske Ret i, at det har stor Betydning for en stor Stad, fordi saa mange af vore Medborgere ere henviste til at søge deres daglige Fornødenheder tilfredsstillede paa saadanne Steder. Hvis vi kunde gøre noget til, at disse Beværtningssteder, som sagt, vare i god Stand, af en hyggelig Karakter og vel bestyrede, saa tror jeg, at ingen vil bestride, at det var et Gode ogsaa for den ubemidlede Befolkning. Det skal nu ikke netop regnes ud, om der ved den eller den Foranstaltning kommer flere eller færre berusede, thi Mennesker blive ved at drikke og beruse sig, det vide vi alle. Men ved at skabe Beværtningssteder af den Karakter, jeg omtalte, og ved at søge at begrænse vore Beværtningssteder dertil, vil hele den store Befolkning gaa frem i gode Livsbaner og gode Livsforhold, og det er det, synes jeg, som vi skulde arbejde hen til. Jeg har ingen Tvivl om, at de Bestræbelser, som for øvrigt ikke blot i Danmark, men overalt for Tiden, ere de herskende, for at gøre sit til og at opnaa, at Lovgivningsmagten gør sit til at indskrænke Beværtningernes Antal i de store Byer, ere rigtige, navnlig naar man dertil kan føje dette, at man tillige forbedrer deres Karakter. Det, som er flet i Kjøbenhavn i saa Henseende i de sidste

Mar, kan udtrykkes i Tal, thi Forholdet er dette, at hvis man ikke havde haft de Bestemmelser, som knytte sig til Loven af 1873, vilde man nu i Kjøbenhavn have haft 1,600 Beværtningssteder, medens Tallet nu er bragt ned til 800. Maa jeg i denne Forbindelse nævne, at i Stockholm gaar Beværtningsstedernes Tal ikke op til over 200—300, og at vi for saa vidt endnu ere højt oppe i Kjøbenhavn. De Herrer ville ogsaa kunne se det, naar De vide, at der er mellem 7,000 og 8,000 Ejendomme i Kjøbenhavn, saa at der altsaa paa hvert 9de Sted er en Beværtning. At den hele Trafik ikke fører til gode Beværtninger, men fører til en Bedriften trykkende Konkurrence, er givet. Det har været langt, langt værre tidligere, og det er vist, at i den Tid, som er forløben under de Bestemmelser, som nu herse, er, som det ærede Medlem ogsaa sagde, Beværterstanden gaaet fremad. Vil han stræbe i den Retning, burde han arbejde videre paa, at vi bibeholde den Begrænsning, som i Kraft af Lovgivningen hidtil er gennemført. Dette kan naas, og skal baade efter Regeringens og det andet Tingss Forslag naas derved, at man ligesom hidtil gennem Bestemmelser kan sætte en Grænse for Beværtningsstedernes Antal. Nu kommer jeg til det Punkt, hvor Banfælseligheden ligger efter min Mening — jeg tror, de fleste her i dette Ting ere enige i den Opfattelse, jeg har udtalt — og Banfælseligheden ligger deri, hvorledes man kan klare den nærmere Gennemførelse af denne Begrænsning uden at gøre for stor Uret. Der skal jeg først berøre et Punkt, som jeg tror er det svage i Systemet, det er dette, at man siger, at dette System fører til den ugunstige Tilstand, at en Mængde Mennesker — jeg tænker paa Opvarterstanden — som ellers var henvist til at gaa over til at blive Beværtere, blive affaarne derfra. Ja, skal Opgaven løses paa den Maade, vi her søge, kan dette ikke undgaa. De Herrer, som sende noget til Østborgsystemet, vide, at der har netop for at naa de Formaal, jeg peger paa som de vigtige, et offentligt Samfund taget det hele i sin Haand, bestyrer saa og begrænse Beværtningssteder, der ere indrettede paa behørig Maade, ved faste Bestyrere, og der er hele Udgangen til Beværtning fuldstændig lukket. Saa vidt ville vi ingenlunde gaa, men det er jo rigtigt, at, hvis vi begrænse Beværtningsstedernes Antal, vil Udgangen for Opvarterstanden til at rykke op blive ringere. Maa jeg sige, at før, da man let kunde saa Beværterborgerklub, var det i og for sig ikke nogen stor Lykke for dem. Det er opløst her for Kjøbenhavns Bedkommende, at det